

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2025, č. j. 1138587/25/2600-80542-601258, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 23. 2. 2026, č. j. 59 Af 24/2025-30,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e o d m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 3. 2026 kasační stížnost, v níž se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“). Ten napadeným usnesením rozhodl tak, že výrokem I. stěžovatelce nepřiznal osvobození od soudních poplatků a výrokem II. zamítl její návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Stěžovatelku závěrem poučil, že proti danému usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že krajský soud zatížil své usnesení vadou nesprávného poučení. Závěr o nepřipustnosti opravných prostředků proti danému usnesení se totiž rozchází s judikaturou Nejvyššího správního soudu – např. se závěry rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004-41, publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS. Stěžovatelka má za to, že podle tohoto rozsudku je kasační stížnost proti zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce i neosvobození od soudních poplatků přípustná.

[3] Námitku podjatosti členů senátu Nejvyššího správního soudu podala stěžovatelka k poštovní přepravě až dne 20. 4. 2026, tedy po uplynutí zákonem stanovené týdenní lhůty, jež skončila již dne 16. 4. 2026. Elektronické podání ze dne 16. 4. 2026 neobsahuje žádný srozumitelný text a nelze jej považovat za námitku podjatosti, kterou by snad následné listinné podání doplňovalo. Nejvyšší správní soud tudíž k námitce nepřihlédl [§ 8 odst. 5 věta druhá a třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Lze dodat, že námitku podjatosti bez uvedení relevantních skutečností, které stěžovatelka opakovaně podává v každé své věci, považuje Nejvyšší správní soud za zneužití práva, a proto k nim nepřihlíží (viz např. přípis ze dne 2. 2. 2026, č. j. Nao 2/2026-11, rozsudek ze dne 26. 3. 2025, č. j. 10 As 33/2025-26, či usnesení ze dne 8. 4. 2026, č. j. 3 As 22/2026-20).

[4] Nejvyšší správní soud připomíná, že kasační stížnost nepodléhá soudnímu poplatku, neboť směřuje proti procesnímu usnesení vydanému v řízení o žalobě. Stěžovatelka má povinnost zaplatit soudní poplatek za podání kasační stížnosti jen tehdy, pokud jí napadá rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností. Stejně tak nemusí být stěžovatelka v řízení o této kasační stížnosti zastoupena advokátem ve smyslu § 105 odst. 1 a 2 s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS).

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. d) a e) s. ř. s. je kasační stížnost „*nepřípustná proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek, [nebo] kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce*“.

[6] Stěžovatelka je toho názoru, že kasační stížnost proti napadenému usnesení je přípustná. S tímto názorem však Nejvyšší správní soud nesouhlasí. Zákonem č. 314/2025 Sb. došlo s účinností ke dni 1. 1. 2026 ke změně § 104 s. ř. s., jímž se upravuje mimo jiné výčet procesních rozhodnutí krajských soudů, proti nimž není kasační stížnost přípustná. Zákonodárce mezi tato rozhodnutí nově zařadil právě *rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku, a dále rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce*. Podle čl. XI bodu 3 zákona č. 314/2025 Sb. se „[k]asační stížnosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona [...] projednají podle zákona č. 150/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“. *A contrario* tak daná právní úprava dopadá na řízení o kasační stížnosti zahájená v roce 2026. Stěžovatelka podala kasační stížnost dne 11. 3. 2026, výše uvedená právní úprava se tak uplatní i na řízení o její kasační stížnosti. S ohledem na změnu právní úpravy není případná ani judikatura, na niž stěžovatelka v kasační stížnosti odkazuje (shodně viz usnesení NSS ze dne 20. 3. 2026, č. j. 21 As 24/2026-11, a ze dne 8. 4. 2026, č. j. 3 As 22/2026-20).

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost je nepřípustná, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 3 písm. d) a e) a § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v dalším řízení (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 11. 2023, č. j. 5 As 84/2022-30, č. 4554/2024 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2026

Mgr. Tomáš Kocourek
předseda senátu

